

πῶς ἔνκε, ποῦ τὸν ἔρραλλανεν τὰ κλέη τῶν ἠρώων,
ἠρωϊκῶς ἐσπάραζε τὸ δυστυχὲς θηρίον.

(Εἶπε, καὶ κρατῶν ἀσπίδα καὶ μακρῶτατον κοντάρι
δίνει μίξ καὶ φρενήρης ἐξορμῆς πρὸς τὸ λεγοντάρι,
πλὴν ἐκεῖνο μάλισ ἐίδε τὴν ὄρμην τοῦ Φασουλῆ,
δρῶ λῶσαις ματιαῖς τοῦ εἶνευ,
κί ἔπειτα τὸ σιγμῆνο κί μὲ μεταβολή
καὶ τὰ πιασά τοῦ δειγνευ,
ὅπως ἔκαμ ἔνκε λέων καὶ ἴστον μέγαν Δόν-Κιχῶτην,
τὸν Μαγκήσιον ἱπόπτην.)

Φασουλῆς πρὸς διδασκάλους καὶ μικροὺς τε καὶ μεγάλους.

Φ.—Ὡς εὖ παρῆστέητε λοιπόν, διδασκάλιοι τοῦ γένους,
ἀνακρωθὲς πρὸς ἀπάντας ἐκ τοῦτοῦ τοῦ τεμένους.

Ὅστις ἐστὶν ὁ Περθενών,
ἔρεσιπον τῶν Ἀθηναίων,
ἀρχαῖο Δωρικῶς θυμῶν, στερεωθῆν προσάτως,
ἐπάνω τοῦ δ' ἐστήρικται σέσκαθωμένον κράτος.
Ἐκισταὶ δὲ κί Ἐρέθθιον κί Ἀπτερου Νίκης δαμῆ
καὶ κάτω τούτων ἠγρωσθῆ τοῦ ποτιέλιθου βρωμῆ.

Ἴτε πρὸς τὸ Συνέθριον παιδείης γυλιαικῆς,
ἐξ οὗ λυμπρόνον σελκῆς
τοῦτο πεποιθῆ ἑδρωθῆ ὁ Δάξας ὁ Δουκῆς,
τῶν ἐστὶν ὁ Βικέλις,
κί ὁ περὶ πάντα δεξιὺς κί ἀκμάτος Δροσίνης,
ποτὶ ἔρεθ κί ἀπὸ κότες,
διώπερ ἄξιον τυγεῖν κωνῆς εὐγυμναστικῆς
τενύτου περικοπέει.

Οἱ πάντες ἐωράκατε χαμῶσινον ἡμέραν
καὶ ῥως εἰλόρατῆ λυμπρόνον ἀπὸ τῶν Περθενώων
καὶ ῥως εἰλόρατῆ λυμπρόνον ἀπὸ τῶν Περθενώων

ὅστις δ' ὤμων ἠγῆνε τὴν γῆν οἶκει τὴν ἐλευθεράν
πολλάκις μετατίθεται μεσοῦντος τοῦ χαμῶσινον.

Ἄστικ δ' ὤμων μετᾶσιν τοικῶτην οὐχ ὀπέσση
διδάσκαλος οὐκ ἐστὶ,
ἡμεῖς δ' εὐξάμεθ' ἂν αὐτῶ τανὼν μετατεθῆκα,
οὐλοῦν γε καὶ πλουθῆκα,
καὶ χάσκειν καὶ μετᾶν πλοθῶν μυιάων ἀδιάνων
καὶ λέγειν ἀσυναίρετον τὴν μετοχῆν παιδιῶν.

Ἴδου κί ἡ Πλάκα, προσφιλεῖς διδάσκαλοιο τοῦ γένους,
ἐνθα τῆς ἀρχαῖότητος προσπίπτει στυλιθῶν,
ἐνθα φανὸς ἐγγήγερται τοῦ πάλαι Διογένης
καὶ λίγειν μινύρεται τετράπους ἀθῶν.

Τοῦτον τὸν φανὸν λαθόντες ὄψεσθε σοφὰ Σχολεῖα
καὶ Σχολεῖων ἐργαλεῖα,
πινκάς τε καὶ βιβλίαι,
τὴν ὑδρόγειον τὴν σοφῆαν,
καὶ τὴν γῆν τὴν ἡμετέραν,
τὴν πᾶσαν ἐνδοξοτέραν.

Περιέλθετε τεμένη καὶ κρησφύγετα σοφίκα,
μὴ τις φοβῆθῆτω κρότον, ὃν κοινῶς καλῶσι ἀμάρω,
καὶ τὸ πᾶν ἐπισκοπεῖτε κπεσθιόντες ἀρούξ
τεταρταγεμένους πάσας σὺν ἐλακίῳ κί ὄζυγαφῶ.

Ράθιον ἐστὶ καὶ ῥᾶττον τὸ τοῦ πάντας κρίνειν νάνους,
πλὴν ἡμεῖς οἱ κτωκοῦντες τὰς κλεινὰς ἰσπερῶνους,
οἱ καὶ λύσομεν τῶν δούλων τὰς βρεχίεις χειροπέδας,
τό τ' ἐκλέγεσθαι κί ἐκλέγειν προδιδάσκωμεν τοὺς παῖδας.

Νῦν τὸν δτον Περθενώων προδιδάσκωμεν τὴν ἄσσην
τὸ κονδύλιον ἀκωλύτως τοὺς διδάσκοντας ἐντρεῖειν,
τὸ θρακίς τῶν Σχολεῖων κωτῆζειν καὶ χλῆξιν
κί ἐστὶν ὅτε περσοῦτερον πολὺν καταγέλῃν,
καὶ νυθῆμερον κηλίζειν εἴ τὰ νέξ Πρυτανεῖα,
διηλαθῆ τὰ κωρνεῖα,
καὶ διώκειν ὑπὸ δένδρα καὶ πιπερεῶν σιαδάς
τρυφεράς Ἀρσκαεῖδας.

Τοιοῦτον διδασκαλῶν περιφανεῖς κωρπὸς
ὑποδεικνύμεν τανὼν πρὸς τοὺς ἡμεδαπὸς
καὶ τοὺς τηλόθεν σπεύσκοντας καὶ ρθᾶσκοντας ἐδῶ
θαμῶσαι τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν σεμνὴν αἰδῶ.

Νῦν δ' ὅτ' ἐπεσκοπήσατε πᾶν τὸ λευκὸν καὶ μέλαν,
Δροσίνην δ' ἐωράκατε καὶ θυλερόν Βικέλιαν,
ἄπιτε, λῆστοι Σύνεδροιο, κηγῶ δ' ὄμης προπέμω
τρώων κωλουθῆπορον, τοῦτέστι πασκατῆπο.

Τῆς Βλακικῶν τῆς Ἄνωτῆς Θωμάσκας κηπέκ,
μία τζῶρικ, μία πρέλλα.
Μία τέτοια κηπελοῦ
δὲν εὐρίσκειται κί ἄλλοῦ.

Κί ἀπὸ τῶν Παλάτιο πᾶνε ἄτο Κατᾶσθημά της μέσκ
κί εἰς ἐκεῖνο παρρηγγέλλει μίξ κί ἄλλη Πριγκηπέσα.
Μητροπῶλεως ὁδοῖ εἶναι τὸ Κατᾶσθημά της
καὶ ἴστον κῶρον τοῦ συμμοῦ δοσκῶμενον τῶνομά της.